

AI! LA MISÈRIA ENS FARÀ FELIÇOS

AUTORIA I DIRECCIÓ GABRIEL CALDERÓN

04/12 — 11/01/25

GRÀCIA

liure

**temporada
alta** →

TEMPORADA 25—26

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE L'AUTOR I DIRECTOR— 5

ENTREVISTA — 6

SOBRE L'OBRA — 8

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA — 9

LLUM DE GUÀRDIA — 10

BIOGRAFIES — 11

FITXA ARTÍSTICA I INFORMACIÓ PRÀCTICA — 17

SALA DE PREMSA — 18

Després de l'èxit internacional d'*Història d'un senyalar (o alguna cosa de Ricard)*, Gabriel Calderón ens proposa una peça que qüestiona el paper de l'art, la identitat i l'ofici d'actor en una societat automatitzada. Amb to sarcàstic i ecos de Calderón de la Barca, l'autor uruguaià proposa una distopia on la humanitat i els actors han deixat de ser útils.

Què en queda, de l'ésser humà, quan la màquina pot fer-ho tot? Una sàtira sobre el sentit (o no) de continuar interpretant.

El muntatge s'estrena a Temporada Alta 2025 i posteriorment farà temporada al Teatre Lliure.

© Marta Mas Girones

SINOPSI

En un món dominat per la IA, quatre antics intèrprets de renom s'han convertit en tècnics d'escenari: els robots els han pres el lloc. Què passarà quan una de les màquines es negui a sortir a escena per representar el seu paper a *La vida es sueño*, de Calderón de la Barca? Què passa quan un robot no vol actuar?

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/ai-la-miseria-ens-fara-felicos

EN PARAULES DE L'AUTOR I DIRECTOR

Ai! La misèria ens farà feliços és una obra que resumeix diverses relacions de llarga durada que he mantingut al llarg dels anys. La primera, amb Catalunya, on vaig arribar per primera vegada el 2004 a l'antiga Sala Beckett, i després vaig venir per primera vegada a Temporada Alta amb *Mi muñequita* el 2007, i més endavant hi he tornat en diverses ocasions amb diferents còmplices amb treballs com *Que rebentin els actors*, *Història d'un senglar (o alguna cosa de Ricard)*, *Ana contra la muerte*, *El público*, etc. Temporada Alta, el Lliure, Bitò, el TNC, són petites sucursals on sempre em sento una mica a casa.

Després hi ha la tradició de la meva obra, i d'aquesta pentalogia en particular, que vaig començar a escriure fa 20 anys, el 2005, amb una obra anomenada *UZ-el pueblo*, que intentava ser una comèdia que tractés amb humor temes imminents i dolorosos per a mi o per a la meva comunitat. Una pentalogia d'obres fantàstica que barrejaven ciència-ficció i teatre, prenent sempre com a context una realitat política imminent del meu país. Així vaig escriure *UZ-el pueblo*, que barrejaven fanatisme religiós i l'aparició de Déu; *Or-tal vez la vida sea ridícula*, unint el tema dels desapareguts per la dictadura uruguaiana i els aliens; *Ex-que revienten los actores*, que jugava amb el problema de la memòria històrica i una màquina del temps; *If-festegan la mentira*, que unia el món del mecenatge, l'art i els vampirs; i ara finalment *Ay-la miseria nos hará felices*, jugant amb la imminent realitat de la intel·ligència artificial, els robots i la substitució de la feina. Totes elles, en major o menor grau, sempre han estat comèdies.

Vet aquí la meva relació més llarga: la comèdia. Han estat també 20 anys d'investigació escènica; això vol dir sempre al costat d'actors i actrius meravellosos, arriscats, desinhibits, que, com en aquest cas, estan disposats a aventurar-se contra els límits, les possibilitats i els perills de la comèdia. Com fer perquè una obra no es converteixi en un acudit fàcil i llarg? Com fer perquè tampoc no es cregui important i es torni solemne? Quin tipus de comunitat es crea, es fomenta, s'enforteix quan es té una comunitat capaç de riure's d'ella mateixa més que dels altres? O l'ideal: riure's de tot. Aquesta intel·ligència de —com deia Fitzgerald— poder pensar coses contradictòries al mateix temps.

D'alguna manera, amb l'estrena de *Ai! La misèria ens farà feliços* estic tancant un cicle de 20 anys de preguntes sense respostes o, encara millor, preguntes que han tingut respostes concretes, escèniques, efímeres, que es perdran en el temps com llàgrimes al mar. A *R.U.R.*, aquella bella obra txeca publicada el 1920 pel poeta Karel Čapek (fa més de 100 anys!!), on apareix per primera vegada la paraula "robot", i que després inspiraria un sens fi d'especulacions, ficcions i realitats, uns personatges diuen:

Elena: *Estic segura que et posaran al càrrec de molts robots, Ràdius. Seràs mestre de robots.*

Ràdius: *Jo volia ser mestre de persones.*

Gabriel Calderón

ENTREVISTA A GABRIEL CALDERÓN

Quina va ser la idea inicial?

La primera idea que va aparèixer va ser la dels robots i la intel·ligència artificial. I, sobretot, la possibilitat que algú ens pugui suplantar i millorar.

Aquesta idea m'atreia perquè, al món del teatre, els intèrprets suplanten els seus personatges: prenen la vida de Ricard III, d'Orlando, de Hedda Gabler o del personatge que inventem. Els artistes tenim la impunitat d'interpretar-los segons els nostres processos. I, de sobte, a la vida real de l'obra, passa això: apareixen uns actors, que anomenem intel·ligència artificial, que comencen a suplantar-nos. Em va semblar un model que coneixíem molt bé; al cap i a la fi, sabem com es fa això.

Fantasiejar amb la idea que algú suplantarà els suplantadors —que són els actors— és, per a mi, la llavor inicial de tot plegat. Una mena d'acudit que em diverteix i que no aconsegueixo oblidar.

De què tracta l'obra?

All! La misèria ens farà feliços és un joc amb la frase de Calderón de la Barca. L'obra tracta d'una idea simple: el dia que la intel·ligència artificial suplanta tots els rols del teatre. Quan arriba aquest moment, tots els oficis teatrals (productors, taquillers, tècnics...) poden reconvertir-se i tenir altres feines. Excepte els actors, que només saben actuar.

En aquesta obra ens situem al soterrani d'un teatre, en un lavabo, perquè és l'únic espai que els robots no necessiten. Allà hi ha tres actors veterans que són els encarregats d'encendre i apagar la intel·ligència artificial que fa funcionar el teatre. És un teatre que tothom adora perquè la intel·ligència artificial fa un teatre excel·lent i, precisament per això, els ha suplantat.

Quina importància ha tingut l'equip en el procés creatiu del muntatge?

Parlant molt amb el Joan Carreras o amb altres amics —Josep Maria Miró, Xavier Albertí, Teresa Cunillé...— vas agafant punts de vista i influències. També amb els amics de Bitò, que m'anaven dient “mira't aquest vídeo”, “mira't aquesta obra”. Poc a poc, em vaig adonar que estava reunint un equip d'intèrprets molt bons.

Això, d'una banda, em va anar molt bé perquè em va fer autoexigir-me molt més en l'escriptura; i, de l'altra, vaig fer una cosa curiosa, vaig buscar els seus dobles a l'Uruguai.

Del Joan Carreras en tinc una imatge molt clara, però amb els altres només havia tingut dues o tres converses: tenia prejudicis, però no sabia del tot com parlaven o què pensaven. Per això vaig pensar en les semblances que tenien amb gent de l'Uruguai i vaig crear un elenc allà, amb el qual crec que també acabaré fent l'obra.

Com és jugar amb els clàssics?

A vegades tinc ganes d'escriure una comèdia, d'altres una tragèdia, i sovint desenvolupo reescriptures dels clàssics, cosa que em diverteix i m'apassiona perquè és una manera de llegir-los. Quan versiono *Ricard III* o, ara, Calderón de la Barca, és la meua manera d'entendre'ls, d'apassionar-me i d'admirar-los. No hauria pogut arribar a aquests temes si ells no haguessin dit alguna cosa abans.

Sempre havia pensat que, si tornava a fer alguna cosa a Espanya, havia de treballar algun clàssic espanyol. Ja havia fet un joc amb una obra al Festival Internacional de Teatro Clásico de Almagro, *Constante*, on només hi havia una frase de Calderón. Però sempre bromejava dient: “És Calderón perquè soc jo; t'agradi o no t'agradi, això és Calderón”. Ara, en canvi, he fet un joc més compromès amb el diàleg.

Calderón vs. Calderón?

A l'obra, els robots són a l'escenari actuant. Els actors humans són al soterrani. L'obra que es representa és *El gran teatro del mundo* i els actors aprofiten els moments morts per actuar una mica i recordar com era això d'interpretar. Però, com que no se saben *El gran teatro del mundo*, representen *La vida es sueño*, que sí que la coneixen.

Per fer l'adaptació vaig agafar una llibreta. Al costat esquerre hi vaig enganxar les dues obres, *El gran teatro del mundo* i *La vida es sueño*. Al costat dret, hi anava fent la meua versió, agafant frases i reescrivint tots els versos. De Calderón de la Barca només n'hi ha un que hagi quedat intacte, tots els altres han estat toquetejats o arruïnats per mi.

Aquest procés va fer que l'escriptura fos una mena de diàleg amb Calderón.

SOBRE L'OBRA

En un futur immediat, la intel·ligència artificial i els robots han pres el control de la majoria de professions, i el teatre no n'ha estat l'excepció. De fet, ja no queden humans als teatres; fins i tot el públic és una barreja d'humans i robots, de manera que les sales mai estan buides ni depriments.

Només queda un petit racó humà, un residu professional, una rèmora, un eco del que era el teatre: quatre actors, dues dones i dos homes, que en algun moment van destacar als escenaris, s'han vist desplaçats per màquines que interpreten els papers amb una precisió perfecta. Ja no tenen feina a l'escenari, però sí entre bastidors: s'han convertit en regidors i tècnics d'un teatre que, en aparença, segueix funcionant com abans, però que ha deixat de tenir ànima.

Els assisteixen les màquines, les netegen, les guarden; són el segur humà d'un món perfecte. La imperfecció que fa més exacta tota la maquinària lluent de la intel·ligència artificial que domina l'entreteniment.

L'obra transcorre en aquest espai fosc i limitat darrere de l'escenari, als camerinos i a l'àrea tècnica, on els quatre actors es veuen obligats a enfrontar-se a una nova realitat: formar part d'un teatre sense actors. Aquesta nit, els robots interpretaran *La vida es sueño* de Calderón de la Barca. Els regidors, en homenatge a les seves èpoques daurades, interpreten a la seva petita habitació *El gran teatro del mundo*, perquè és l'obra de la qual encara recorden la lletra. De sobte, un problema: un dels robots no vol actuar. Un dels humans l'ha de substituir, però no es sap la lletra. Comença el petit teatre del món, el del fracàs, el de la por, el de ser reemplaçat per màquines o per persones, però ser reemplaçat al cap i a la fi.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Càpsules d' entrevista a Gabriel Calderón
<https://drive.google.com/file/d/16FmctHEwCyG33if53ifOx3XmdoBYANaw/view>

Reportatge a Gabriel Calderón a Marcians (TV3)
<https://www.3cat.cat/3cat/t10xc8-gabriel-calderon-fill-adoptiu/video/6369617/>

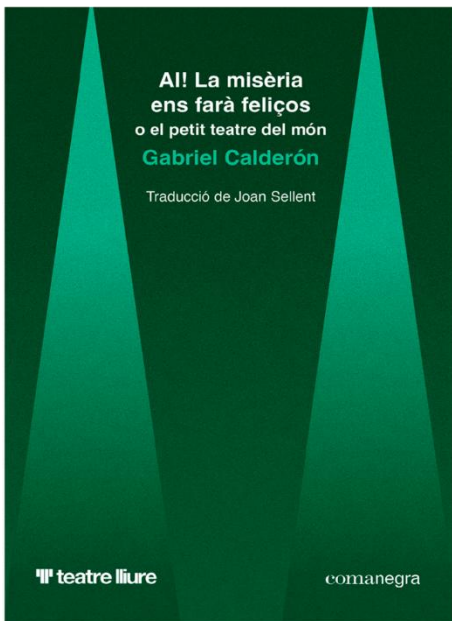
Entrevista a Gabriel Calderón a Diálogos (Teatro Español)
<https://www.youtube.com/watch?v=X7ESxLKv38I>

Entrevista a Gabriel Calderón a Historias Propias (Canal 5 Uruguay)
http://youtube.com/watch?v=cfY_eVKfhLo

LLUM DE GUÀRDIA

Ampliem la col·lecció de textos teatrals **Llum de guàrdia**, que vam iniciar la temporada passada en coedició amb Comanegra. La iniciativa, a més de ser una aposta ferma per la promoció de la lectura teatral, vol enfortir els vasos comunicants entre les arts escèniques i l'edició i fomentar el creuament de públics.

AI! La misèria ens farà feliços de Gabriel Calderón

En un món dominat per la IA, quatre antics intèrprets de renom s'han convertit en tècnics d'escenari: els robots els han pres la feina. Però, quan una de les màquines es nega a sortir a escena, s'obre una fissura inquietant... Què passa quan un robot no vol actuar? Els personatges d'aquesta peça carregada d'humor reflexionen sobre la utilitat de l'art, la força de la interpretació, la identitat i el sentit d'aquest ofici en un context en què la humanitat sembla estar perdent rellevància.

PREUS DELS LLIBRES

format paper - de 12,5 € a 18 €

format electrònic - de 7,99 € a 9,99 €

A LA VENDA

a les llibreries

per internet

a la taquilla del teatre

TÍTOLS PUBLICATS

L'herència de Matthew López, inspirat en la novel·la *Howards End* d'E. M. Forster, traducció Joan Sellent

Prosopopeya de Pablo Macho Otero

Fantàstic Ramon, de Clàudia Cedó

Cor dels amants, de Tiago Rodrigues

La brama del cérvol, de Joan Yago

Una festa a Roma de Marc Artigau i Queralt

© Michael Breheny

BIOGRAFIA

AUTORIA I DIRECCIÓ

Gabriel Calderón

Gabriel Calderón, nascut l'any 1982 a Montevideo, és un escriptor, dramaturg i actor uruguaià. Ha escrit més de 30 obres de teatre i ha estat reconegut amb el Premio Nacional de Literatura d'Uruguai dues vegades. Va iniciar-se en el món del teatre l'any 2001 amb la seva estrena *Más vale solo*, guanyadora del premi al millor espectacle i dramaturgia del Teatre jove de Montevideo.

Pocs anys més tard, el 2004, va estrenar un dels espectacles més transcendentals del teatre uruguaià d'aquest segle: *Mi muñequita* que es va poder veure a Temporada Alta 2008. El mateix 2004 Calderón fou becat per la Fundació Carolina per a formar-se a Madrid amb el "Curs de professionals en dramaturgia i direcció teatral". Entre els anys 2006 i 2010 fou el Director Nacional de Cultura del Ministeri d'Educació i cultura d'Uruguai i ha estat membre del Lincoln Center Theater Directors Lab a Nova York i artista resident del Théâtre des Quartiers d'Ivry a París i col·laborador estable del Teatre Nacional de Módena-ERT.

Al llarg de la seva carrera les seves obres han estat representades internacionalment, especialment a Sud-Amèrica, als Estats Units, a Espanya i a França i els seus textos han estat traduïts al francès, alemany, anglès, italià, català, grec i portuguès.

A casa nostra, el 2018, va estrenar al Teatre Nacional de Catalunya *Que rebentin els actors*, una producció de Bitò i el mateix TNC. El 2019, va estrenar, en el marc de Temporada Alta, *Història d'un senglar (o alguna cosa de Ricard)*, protagonitzada per Joan Carreras, muntatge guanyador d'un premi Max a millor actor, un premi Butaca a millor actor i un premi Butaca a millor producció de petit format.

Des de la seva estrena a Temporada Alta, ha fet temporada, en català i en castellà, al Teatro de La Abadía (Madrid) en dues ocasions, al Teatre Lliure i a la sala La Villarroel.

Ha realitzat diverses gires per Catalunya i per l'estat Espanyol i ha estat la primera obra -i fins al moment única- a representar-se en català al prestigiós Festival d'Avinyó. Amb diversos dels seus muntatges ha participat diverses vegades en festivals espanyols com Temporada Alta, Festival de Tardor, Grec, FIT de Càdiz, Mapas de Canàries i D'Feria del País Basc.

Del 2022 al 2025 ha estat el Director General i Artístic de la Comedia Nacional d'Uruguai.

© Michael Breheny

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Pere Arquillué

La seva trajectòria és extensa tant en teatre com en cinema i televisió. En actiu des de 1990, durant els últims anys destaca la seva participació en obres de teatre com *Ifigènia*, d'Eurípides amb direcció d'Alícia Gorina, *L'Adversari*, amb direcció de Julio Manrique, *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest món*, de Josep Maria Miró, *Jerusalem*, de Jez Butterworth, dirigida per Julio Manrique; *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner, dirigida per David Selvas; *Blasted*, de Sarah Kane, dirigida per Alícia Gorina; *Primer amor*, de Samuel Beckett, *Art*, de Yasmina Reza, totes dues dirigides per Miquel Górriz; *El preu*, d'Arthur Miller, dirigida per Sílvia Munt, i *Els veïns de dalt*, escrita i dirigida per Cesc Gay, entre moltes d'altres.

També ha treballat sota la direcció de Xavier Albertí, Mario Gas, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Lluís Homar, Carme Portaceli, Pau Miró, Ariel García Valdés, Joan Ollé, Rosa M. Sardà, Josep M. Flotats, Georges Lavaudant, Àlex Rigola, Carlota Subirós i Gerardo Vera, entre d'altres.

En el terreny de la direcció, recentment ha dirigit *Un déu salvatge*, de Yasmina Reza, muntatge en el que també ha participat com a intèrpret. En l'àmbit del cinema, ha participat en una quinzena de pel·lícules sota les ordres de Ventura Pons, Josep M. Forn, Carlos Saura, Fernando León de Aranoa, Lalo García i Nacho García Velilla, entre d'altres. En televisió i en els últims anys, destaca la seva participació en les sèries *Félix* de Cesc Gay per a Movistar+ o *Sé quién eres* de Pau Freixas.

Ha rebut una desena de premis, entre els quals destaquen el Premi Nacional de Cultura en la modalitat de teatre, atorgat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (2011), cinc premis Butaca a millor actor de teatre (2008, 2011, 2012, 2019 i 2020), quatre premis de la Crítica Teatral a la interpretació (1997, 2009, 2019 i 2023), el Premi Ciutat de Barcelona 2011 i el Premi Jordi Dauder de la Mostra de Cinema Llatinoamericana de Lleida (2013).

© Michael Breheny

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Daniela Brown

Daniela Brown (Barcelona, 1997) graduada per l'Institut del Teatre de Barcelona, és una actriu que combina el món de l'audiovisual amb el del teatre.

Amb formació textual, també s'ha format paral·lelament en treball físic i corporal de la mà de Mal Pelo, Moreno Bernardi, Àrea Escola de Dansa i Creació, entre d'altres.

Recentment en teatre ha treballat en *La Gavina* de Julio Manrique, *Els Ossos de Montaigne* de Glòria Balanyà i en *Enterrando a Dodot* de Pablo Macho.

Pel que fa a l'audiovisual, actualment treballa a *Com si fos ahir* de TV3 i la podem trobar en sèries espanyoles com *Días Mejores* i *Los Reyes de la Noche*. En cine, aquest 2024 ha protagonitzat la pel·lícula *La Abadesa* d'Antonio Chavarrías i ha participat a la pel·lícula *Marco* d'Aitor Arregi i Jon Garaño. El seu darrer projecte audiovisual ha estat *El exterior* de Víctor Moreno.

© Michael Breheny

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Joan Carreras

Joan Carreras (Barcelona, 1973) es va formar a l'Institut del Teatre i ha treballat amb reconeguts directors com Oriol Broggi (*Tots ocells, La Bona persona de Sezuán*), Jordi Prat i Coll (*Els Criminals*), Llàtzer Garcia (*Al final les visions*), Julio Manrique (*Amèrica*), Ramon Simó (*Macbeth*), Àlicia Gorina (*Aquell dia tèrbol...*), Carlota Subirós (*La nit de la iguana*), Gabriel Calderón (*Història d'un senglar*), Jordi Oriol (*Europa Bull*), Xavier Albertí (*Islàndia*), Àlex Rigola (*Ivanov, 2666, Marits i mullers, Incerta Glòria, El policia de las rates, Coriolà, Macbeth, The end, Gata sobre teulada de zinc calenta, Nixon Frost, Rock and roll, European House, Juli Cesar, Titus Andronic, Glengarry Glen Ross...*).

A la televisió ha participat en sèries com *Su majetad* (Amazon Prime, 2024), *Asfalt* (TV3, 2023), *Desaparecidos* (Amazon Prime, 2021), *La cocinera de Castamar* (Atresmedia, 2020), *Com si fos ahir* (TV3), *Benvinguts a la família* (TV3), *Infidels* (TV3) o *Porca misèria* (TV3), entre d'altres.

Al llarg de la seva carrera ha guanyat diversos premis, entre els quals destaquen un Premi Max a millor actor (per *Història d'un senglar*), el Premi Ciutat de Barcelona d'arts escèniques, un Premi de la Crítica a millor actor (per *Història d'un senglar*) o un Premi Butaca a millor actor (també per *Història d'un senglar*). A més, Joan Carreras s'ha convertit en el primer actor en actuar en català dins la programació oficial del prestigiós Festival d'Avinyó, on, el 2024, es va programar *Història d'un senglar*.

© Michael Breheny

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Laura Conejero

Actriu barcelonina amb un llarg currículum teatral i nombrosos premis d'interpretació. De la seva obra teatral destaquen *Un déu salvatge*, de Yasmina Reza i direcció de Pere Arquillué; *El zoo de vidre*, de Tennessee Williams, dirigida per Martina Cabanas; *Terra baixa (reconstrucció d'un crim)*, d'Àngel Guimerà, dirigida per Carme Portaceli; *Desig*, de Josep Maria Benet i Jornet, dirigida per Sílvia Munt; *Sota la neu*, escrita i dirigida per Anna Llopart; *Monroe-Lamarr*, de Carles Batlle, dirigida per Sergi Belbel; *Una història real*, escrita i dirigida per Pau Miró; *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde, dirigida per David Selvas, per la que va guanyar el Premi Butaca a la Millor Actriu de Repartiment; *L'ànec salvatge*, d'Henrik Ibsen, dirigida per Julio Manrique; *La Fortuna de Sílvia*, de Josep Ma Sagarra, dirigida per Jordi Prat; *El Rei Lear*, de William Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual; *Els Ferèstecs*, de Carlo Goldoni, dirigida per Lluís Pasqual; *Petits crims conjugals*, d'Eric-Emmanuel Schmitt, dirigida per Xicu Masó; *El Llibertí*, d'Eric-Emmanuel Schmitt, amb direcció de Joan Lluís Bozzo; *Les falses confidències*, de Pierre de Marivaux, dirigida per Sergi Belbel, i *Les tres germanes*, d'Anton Txékhov, dirigida per Ariel García Valdés, entre d'altres.

En cinema ha participat en llargmetratges com *Escanyapobres* (Ibai Abad, 2024); *Un cel de plom* (Miquel Romans, 2023); *El mestre que va prometre el mar* (Patrícia Font, 2023); *Berenàveu a les fosques* (Sílvia Quer i Abigail Schaaff, 2021); *Bullying* (Josetxo San Mateo, 2009); *Eloïse* (Jesús Garay, 2009); *Febrer* (Sílvia Quer, 2004); *Dones* (Judith Colell, 2000); *Carícies* (Ventura Pons, 1998) o *El amor perjudica seriamente la salud* (Manuel Gómez Pereira, 1996), entre d'altres. En televisió ha participat en sèries com *Los herederos de la tierra* (Netflix, 2022); *Barcelona, ciutat neutral* (TV3, 2011); *La riera* (TV3, 2010); *Infidels* (TV3, 2009); *Sitges* (TV3, 1996) o *Poblenou* (TV3, 1994).

FITXA ARTÍSTICA

AUTORIA I DIRECCIÓ

Gabriel Calderón

INTÈRPRETS

Pere Arquillué *Pere*
 Daniela Brown *Anna*
 Joan Carreras *Joan*
 Laura Conejero *Laura*

TRADUCCIÓ DEL CASTELLÀ

Joan Sellent

ESCENOGRAFIA I IL·LUMINACIÓ

Laura Clos 'Closca'

VESTUARI

Adriana Parra

ESPAI SONOR

Ramon Ciércoles

VÍDEO

Marc Mampel

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Martina Cabanes

AJUDANT D'ESCENOGRAFIA

Sergi Cerdan

CAP TÈCNIC

Pere Capell - AP7 Projectes tècnics

REGIDORA

Roser Puigdevall

MAQUINISTA

Koko (Lluís Nadal)

TÈCNIC DE LLUMS

Àngel Puertas

TÈCNIC DE SO

Marcel Ferrer

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Macarena García

ALUMNA EN PRÀCTIQUES

Julieta Dentone Silva (ITB)

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA

Taller d'escenografia Castells

COMUNICACIÓ I DISTRIBUCIÓ

Bitò

FOTOGRAFIA D'ESCENA

Michael Breheny

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure i Temporada Alta

INFORMACIÓ PRÀCTICA

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.00 h
 El dissabte a les 17.00 i a les 20.00 h
 El diumenge a les 18.00 h
 22 i 29/12 a les 19.00 h

Del 23 al 25/12 no hi ha funció

DURADA

per determinar

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

COL·LOQUI

18/12 moderat per Anna Guitart

EDAT RECOMANADA

A partir de 16 anys
 (Batxillerat)

ESPECTACLE RECOMANAT

pel Programa educatiu

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-ai-la-miseria-ens-fara-felicos

CONTACTE PREMSA

Mar Solà / Clàudia Blasquiz

675 449 886 / 664 862 518

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb el finançament de

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

amb el suport de

renfe

mitjans patrocinadors

convenis de col·laboració amb

